

at tilrettelægge folkeoplysningsudvalgenes arbejde efter, hvad der lokalt er behov for?

Svar:

Lovforslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen får frihed til at beslutte, om den vil nedsætte et folkeoplysningsudvalg eller ikke.

Bestemmelserne om udvalgets medlemssammensætning m.v., opretholdes således, at kommunerne er forpligtede til at følge disse regler, hvis kommunalbestyrelsen vælger at nedsætte et folkeoplysningsudvalg.

Derved sikres det, at der forbliver klarhed over, hvad et folkeoplysningsudvalg er, og hvilke opgaver det varetager. Kommunerne, de folkeoplysende foreninger mv. og borgerne bliver på den måde sparet for en mulig usikkerhed om, hvad der er folkeoplysningsudvalgets opgave, og hvad der er kommunalbestyrelsens opgave.

Hvis man lokalt vælger at nedlægge folkeoplysningsudvalget vil der tilsvarende være klarhed over, hvad der gælder, idet man derved falder tilbage på de almindelige kommunale styrelsesregler

De opgaver, som folkeoplysningsudvalget aktuelt varetager, skal fortsat løses enten af kommunalbestyrelsen eller af et folkeoplysningsudvalg, som kommunalbestyrelsen vælger at nedsætte med den nye hjemmel i folkeoplysningsloven. Det bliver kommunalbestyrelsens ansvar at træffe en beslutning med hensyn til organiseringen af opgaveløsningen inden for disse rammer.

Spørgsmål 9:

Ifølge den gældende lov skal folkeoplysningsudvalget afgive indstilling til kommunalbestyrelsen om de nærmere retningslinjer for anvendelse af de særlige puljemidler i henhold til lovens § 8, stk. 2 (10 pct.-midlerne). Såfremt en kommune beslutter at nedlægge folkeoplysningsudvalget, kan det pågældende kommunale udvalg selv fastsætte sådanne retningslinjer uden nogen form for høring eller offentlighed. Er dette i overensstemmelse med regeringens ønsker om folkeoplysningens frihed?

Svar:

Hvis en kommunalbestyrelse vælger ikke at nedsætte et folkeoplysningsudvalg, vil de opgaver, som folkeoplysningsudvalget aktuelt har varetaget, skulle løses af kommunalbestyrelsen i

overensstemmelse med de almindelige kommunalretlige regler.

I den forbindelse bemærkes, at kommunalbestyrelsen har generel adgang til at nedsætte særlige udvalg, jf. den kommunale styrelseslovs § 17, stk. 4, der kan bestå af kommunalbestyrelsesmedlemmer og andre, herunder ansatte i den kommunale administration. Særlige udvalg kan enten have forberedende eller rådgivende funktioner for kommunalbestyrelsen, økonomiudvalget eller et stående udvalg eller tillægges beslutningskompetence inden for et bestemt, nærmere afgrænset område.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at hvis der ikke er nedsat et folkeoplysningsudvalg, har kommunalbestyrelsen ansvaret for offentliggørelse af regler og retningslinier om tilskud til virksomhed inden for folkeoplysningslovens område, om anvendelse af offentlige lokaler og udendørsanlæg og om anvendelsen af 10 pct. puljen til debatskabende aktiviteter.

Jeg henviser i øvrigt til svarene på spørgsmål 2-4.

Spørgsmål 15:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 1. december 2003 fra Kommunernes Landsforening, jf. L 66 – bilag 10.

Svar:

KL foreslår, at det skal være muligt for kommunalbestyrelsen, hvis den ønsker det, at bevare en del af brugerindflydelsen på området, også i de situationer hvor folkeoplysningsudvalget ønskes nedlagt. KL ønsker derfor lovhjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan nedsætte et nævn eller udvalg, der efter lokal bestemmelse varetager en del af folkeoplysningsudvalgets hidtidige opgaver.

Lovforslaget indebærer i overensstemmelse med anbefalingerne i rapporten fra Udvalget vedrørende kommunale råd og nævn mv., at kommunalbestyrelsen får frihed til at beslutte, om den vil nedsætte et folkeoplysningsudvalg eller ikke og dermed indrette forvaltningen under hensyntagen til målsætningerne om enkelhed og effektivitet i opgaveløsningen (frivillighedsprincippet).

Lovforslaget lægger således op til en enkel og overskuelig struktur for at undgå uklarhed og